

Kolmen markan mies

Jostakin syystä hallitus ei suostu antamaan eduskunnalle selontekoa Ulf Sundqvistin raha-asioista, joten kai meidän on annettava se itse. Saamiemme tietojen mukaan ne menivät suunnilleen seuraavasti:

Tämä Uffe-poika syntyi äärettömän köyhän pientilallisen poikana hallaisen suon reunassa sijaitsevalla kylmällä tilalla kohta sotien jälkeen.

Lapsuutensa hän vietti portinvartijan ammatissa eli availi veräjää rikkaille jotka autoillaan posottivat hirvimetsälle. Näiltä rikkailta nöyramielinen Uffe-poika sai ensimmäiset ansionsa, kolme nikkelimarkkaa.

Nokkela poika sijoitti nikkelimarkkansa paikallisen työväenyhdistyksen arpajaisiin, joissa päävoittona oli sosiaalidemokraattisen puolueen jäsenkirja ja toisena palkintona tuhat markkaa. Kuinka ollakaan, Uffe voitti ne molemmat.

Tuhat markkaa hän pani Työväen Säästöpankin karttuvalle tilille ja jäsenkirjalla hän pääsi osallistumaan puolueen toimintaan. Molemmilla rintamilla menestys oli erinomainen. Tuhatlappunen Työväenpankissa kasvoi korkoa niin huimaa vauhtia, että pian poika omisti koko pankin, ja puolueessa hän eteni tuota pikaa puheenjohtajaksi saakka.

Menestyksestä ja 32 000 markan kuukausipalkasta huolimatta Uffe säilytti nöyrän mielensä ja pysyi köyhän ystävänä. Auliisti hän myönsi lainoja huono-osaisille, kunnes päivänä muutamana huomasi itse olevansa puilla paljailla. Taskunpohjalla oli vain kolme markkaa, autona kymmenen vuotta vanha rämä ja niskassa 15 miljoonan velat.

"Mitä teen?" mietti Uffe epätoivoisena, sillä hän halusi hinnalla millä hyvänsä maksaa velkansa yhteiskunnalle. Silloin hän yhtäkkiä muisti, miten hän oli poikasena päässyt kolmella markalla elämän alkuun, ja päätti kokeilla samaa konstia uudelleen.

Työväentalo oli jo purettu, mutta tilalle rakennettu kioski. Siellä oli myytävänä ässäarpoja, mutta sellaiseen eivät rahat riittäneet, kasinoarvasta puhumattakaan. Viimein Uffe päätti ruksia yhden ainoan lottorivin, ilman jokeria senkin. Hän valitsi numerot suoraan jäsenkortista ja pankin viimeisestä tilinpäätöksestä.

Ja ihme ja kumma! Jälleen kerran Uffe tosiaan voitti. Seitsemän oikein, joskaan ei yhtään lisänumeroa, eikä jäsenkirjaakaan tällä kertaa. Valitettavasti juuri sillä kierroksella ei ollut jättipottia, ja sitä paitsi voittajia oli kaksi muutakin. Uffe-raukan osuudeksi jäi vain 1,2 miljoonaa markkaa.

Sen hän tietysti kuuliaisesti kiikutti velkojilleen, jotka äänekkäästi huokaisivat helpotuksesta, sillä he olivat jo luopuneet toivostaan ja arvelleet, että kolmen markan mieheltä pystytään perimään korkeintaan kolme markkaa. Rohkealla riskinotollaan Uffe ylitti velkojien toiveet 400 000-kertaisesti! Siihen harva pystyy.

